

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010223
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4422010223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného W. X., pre zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv473/21/4404 zo dňa 04.05.2022, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 23.06.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný W. X., nar. XX.XX.XXXX v O. K., trvale bytom O. K., F. č. XXXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že

1) v čase okolo 17.30 h dňa 16.11.2021 v meste O. K. na H. F. číslo X vošiel cez otvorenú bránu do dvora tu nachádzajúceho sa polyfunkčného domu s predajňou Y. kuchyne, ktorú prevádzkuje Z. F. s.r.o, so sídlom Na B. XX/X, O., C.: XX XXX XXX, kde polial z neznámych príčin ihličnatý strom nachádzajúci sa v tesnej blízkosti objektu benzínom, ktorý následne podpálil a ktorý požiar bol po určitej časti obhorenia stromu uhasený majiteľom Z. F. s.r.o., U. M., pričom následkom tohto požiaru vydal cudzí majetok do nebezpečenstva škody vo výške 408.045,54 € a spôsobeniu škody obhorením ihličnatého stromu vo výške 280,00 € pre poškodenú majiteľku nehnuteľnosti a ihličnatého stromu C.. Y. M., narodenú XX.XX.XXXX, bytom O. K., H. P. G. číslo 5, pričom v čase predmetnej udalosti sa v uvedenej nehnuteľnosti nachádzala : K. V., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. K., L. ulica číslo XXXXX/X, C.. M. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. K., L. číslo XXXX/X, F. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. K., M. ulica číslo XXXX/XX, G. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. K., M. ulica číslo XXXX/XX, Z. U., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom O. K., S.H.X. číslo XXXX/XX a prechodne bytom O. K., F. ulica č. 9, U. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom O., Na B. číslo X a ďalšie 2 dosiaľ nestotožnené osoby, avšak k zraneniu žiadnych osôb nedošlo,

2) dňa 16.11.2021 v presne nezistenom čase od 16.00 h do 21.30 h v meste O. K. na F. ulici na bočnom parkovisku veľa budovy D. D. P. zboru O. K. poškodil osobné motorové vozidlo značky U., evidenčného čísla O ktoré bolo zaparkované pod stromom, a to takým spôsobom, že ho polial neznámou čiernou látkou, čím spôsobil M. G., narodenej XX.XX.XXXX, bytom O. K., L. ulica číslo X škodu vo výške 642,00 €

3) dňa 16.11.2021 v presne nezistenom čase okolo 18.40 h v meste O. K. na P. ulici v strede parku poškodil drevený totem, ktorý je znamenitou pamiatkou mesta O. K., vysoký cca 3 m, ktorý je položený na podstavci pamätného stĺpa obetí totalitného režimu, a to tak, že ho polial benzínom a následne zapálil, čím spôsobil U. O. K., C.: XXXXXXXX, škodu vo výške 3.000 €,

t e d a
v bode 1

- úmyselne vydal cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu tým, že spôsobil požiar,

v bodoch 2 a 3

- pokračovacím spôsobom poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

v bode 1

- zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v znení Zákona č. 236/2021 Z.z. (ďalej len „ Trestný zákon“),

v bode 2 a 3

- pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 284 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia pohľadujúcich okolností podľa § 36 písmeno k), písmeno l) Trestného zákona a za zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks plastová bandaska čiernej farby s bielym uzáverom v objeme 5 l,

- 1 ks plastová bandaska žitej farby s červeným vrchnákom s nápisom Shell-V.Power,

ktoré veci sa nachádzajú v úschove a sú evidované v knihe zaistených vecí OKP OR PZ Nové Zámky.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 04.05.2022 pod sp.zn. 1Pv/473/21/4404 obžalobu na obvineného W. X. pre hore uvedené skutky, právne posúdené v bode 1 ako zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a v bodoch 2 a 3 ako pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo všetkých skutkov, uvedených v obžalobe, súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaných skutkov sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkami, ktoré mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty, a v bode 1 zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a v bodoch 2 a 3 pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane života a zdravia ľudí a majetku tak, že úmyselne

vydal cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu tým, že spôsobil požiar a tiež tak, že pokračovacím spôsobom poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činov na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Pokiaľ ide o zbiehajúci prečin, jeho znaky obžalovaný naplnil aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (poškodenie majetku neznámej fyzickej osoby ako aj mesta) a jeho následky (v majetkovej sfére poškodených, osobitne mesta Nové Zámky), okolnosťami, za ktorých bol spáchaný (keď obžalovaný v krátkom časovom slede poškodil vozidlo i významnú pamiatku mesta), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

Súd skutok posúdil podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, pretože neskorší zákon podľa názoru súdu nie je pre obžalovaného priaznivejší. Z toho dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochranných opatreniach a náhrade škody, a to znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Zo záverov znaleckého psychiatrického posudku, podaného k zisteniu prípadnej závislosti obžalovaného, súd zistil, že obžalovaný je osobou závislou na alkohole, pričom u neho ide o plne rozvinutú závislosť a znalec vtedy u neho odporučil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Z obsahu znaleckého posudku mal súd preukázané, že obžalovanému v minulosti bola opakovane odporúčaná protialkoholická liečba, ktorú odmietol a túto nikdy neabsolvoval.

Následne bol znalecky skúmaný i duševný stav obžalovaného, pričom zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný v čase činu trpel jednoduchou alkoholovou opojenosťou stredne ťažkého stupňa, závislosťou na alkohole a polymorfnou poruchou osobnosti, pričom jeho schopnosť v čase činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť bola zmenšená ľahko až podstatne a jeho schopnosť ovládať svoje konanie zmenšená podstatne, a to výlučne vplyvom jednoduchej alkoholovej opojenosti, ktoré ovplyvnenie obžalovaný vedel a mohol predpokladať. Znalec pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska označil za potenciálne nebezpečný, ak bude požívať alkohol a odporučil uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ambulantné.

Z listinných dôkazov, predložených obžalovaným, mal súd preukázané, že tento v plnom rozsahu uhradil ním spôsobenú škodu, a to vo výške 280,- Eur poškodenej C.. Y. M. v súvislosti s požiarom poškodenou ihličnatou drevinou, vo výške 642,- Eur poškodenej C.. M. G. v súvislosti s poškodením jej osobného motorového vozidla a vo výške 3.684,- Eur poškodenému mestu O. K. v súvislosti s poškodením pamätníka, ktorú skutočnosť mesto O. K. súdu i potvrdilo s tým, že škodu považuje za v plnom rozsahu za uhradenú.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že tento je slobodný, pričom z miesta jeho trvalého bydliska neboli o ňom oznámené bližšie poznatky k jeho osobe a správaniu. Obžalovaný je z výkonu väzby hodnotený pozitívne s tým, že dosiaľ nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný, pričom udržiava kontakt iba s bratom, ktorý ho i finančne podporuje. Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidované mnohopočetné postihy za rôznorodé priestupky, aj za priestupky proti majetku, verejnému poriadku a na úseku zbraní a streliva. Obžalovaný sa dosiaľ už dvakrát dopustil trestnej činnosti a to v oboch prípadoch prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. Naposledy bol obžalovaný pre tento prečin uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/108/2021 z 06.10.2021, právoplatným dňa 06.10.2021, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody 7 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 24 mesiacov, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 rokov a trest prepadnutia vecí - pri čine použitého motocykla. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa skutkov v prejednávanej veci dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu rovnako za trestný čin všeobecne nebezpečný. Z lekárskej správy ošetrojúceho lekára obžalovaného súd zistil, že tento je polymorbídnym pacientom, vysokorizikovým, vyžadujúcim si nepretržitú kontrolu kardiológa a hematológa.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznal a tento úprimne oľutoval) a tiež aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno k) Trestného zákona (t.j. dobrovoľne nahradil spôsobnú škodu). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní súd obžalovanému nepriznal s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44/2017 (podľa ktorého samotné priznanie obžalovaného v konaní pred súdom nemožno považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona) s tým však, že tento postoj obžalovaného aj podľa citovaného stanoviska Najvyššieho súdu SR možno zohľadniť pri rozhodovaní o treste použitím iného ustanovenia Trestného zákona. Súd obžalovanému nepriznal ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno c) Trestného zákona, nakoľko obžalovaným spáchané skutky mali z jeho chorôb súvis jedine s jeho závislosťou na alkohole, keďže sa ich dopustil pod vplyvom alkoholu, avšak aj podľa znalca vplyv alkoholu vedel a mohol predpokladať a preto tento fakt nemôže byť pre obžalovaného poľahčujúcou okolnosťou. Súd u obžalovaného zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona obžalovanému nepriznal, keďže mu ukladal sprísnený úhrnný trest podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona. Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, pričom zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov, z ktorých súd obžalovaného uznal vinným, je najprísnejšie trestným zločin všeobecného ohrozenia, preto súd obžalovanému ukladal trest podľa § 284 odsek 1 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich okolností a priťažujúcej okolnosti a pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na 8 rokov a následne takto zníženú hornú hranicu trestu odňatia slobody zvýšil podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, dolná hranica trestu odňatia slobody zostala nezmenená.

Súd však u obžalovaného zistil podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona, pretože mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaného a okolnosti prípadu by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest odňatia slobody kratšieho trvania než 4 roky.

V tomto smere súd zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného k za vinu mu kladeným trestným činom v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní, kedy žalované skutky bez výhrad priznal, urobil vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijal všetky účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (práve vyššie citované stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 44/2017) a trestný čin súčasne i úprimne oľutoval. Obžalovaný v plnom rozsahu uhradil ním spôsobenú škodu a odstránil tak všetky následky svojich skutkov v majetkovej sfére poškodených. Obžalovaný sa síce v minulosti dopustil trestných činov, a to aj všeobecne nebezpečných, avšak dosiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Napriek tomu, že súd nemohol pri priznávaní poľahčujúcich okolností u obžalovaného zohľadňovať fakt jeho závislosti na alkohole a spáchanie skutkov pod vplyvom alkoholu, v rámci individualizácie trestu pri jeho ukladaní a hodnotení jeho osoby prihliadol na to, že práve uvedená závislosť u obžalovaného bola determinujúcou pri spáchaní týchto skutkov, pričom tento si aktuálne uvedomuje stav svojej závislosti a potrebu jej liečby, prezentujúc aj svoj postoj k za vinu mu kladeným trestným činom ako výrazne kritický, uvedomujúc si závažnosť svojho konania a súčasne verbalizujúc snahu po náprave. Súd je toho názoru, že tento efekt u obžalovaného výrazne podporí nariadená ochranná protialkoholická liečba, ktorá u obžalovaného vytvorí podmienky pre abstinenciu v budúcnosti a tým aj umocní očakávaný nápravný účinok obžalovanému ukladaného trestu odňatia slobody. Súčasne súd zohľadňoval aj okolnosti prípadu, predovšetkým okolnosti najprísnejšie trestného zločinu, ktorý je ohrozovacím trestným činom, a to z hľadiska skutočne spôsobenej škody na majetku, spočívajúcej výlučne v poškodení dreviny.

Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že je možné dôvodne očakávať, že nápravný účinok na osobu obžalovaného a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti), ako aj generálnej prevencie

(dostatočne ochrániť spoločnosť a aj iných odradiť od páchania trestnej činnosti) splní aj trest odňatia slobody v nižšej výmere než 4 roky. Za dostatočný v tomto smere súd považoval pri dodržaní limitu podľa § 39 odsek 3 písmeno e) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý na jednej strane bude pre obžalovaného predstavovať citeľnú sankciu v podobe represie ako následok ním spáchanej trestnej činnosti s tým, že tento splní aj vyššie už spomínanú preventívnu funkciu tak vo vzťahu k obžalovanému samotnému ako vo vzťahu k spoločnosti predovšetkým v spojení s obžalovanému súčasne ukladaným ochranným protialkoholickým liečením. Uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody podľa názoru súdu neprichádzalo do úvahy predovšetkým s poukazom na fakt, že skutky v predmetnej veci, sú už v poradí treťou obžalovaným spáchanou trestnou činnosťou, znovu aj všeobecne ohrozujúcou, dokonca spáchanou v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a je teda zrejmé, že dosiaľ obžalovanému ukladané výchovné tresty nespojené s bezprostredným obmedzením jeho osobnej slobody, sa minuli očakávanému nápravnému účinku a v spáchaní trestnej činnosti v prejednávanej veci mu nezabránili.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti v prejednávanej veci nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd súčasne podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona vyslovil aj trest prepadnutia vecí - pri čine obžalovaným použitých a jemu patriacich bandasiiek. Pokiaľ ide o plastovú fľašu, obžalovaným tiež použitú pri spáchaní trestnej činnosti v prejednávanej veci, podľa názoru súdu ide o vec bezcennú, preto vo vzťahu k nej trest prepadnutia vecí neuložil s tým, že prichádza do úvahy jej zničenie.

Súd súčasne v súlade s odporúčením znalca a za podmienok podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie, a to ústavnou formou, prihliadnúc predovšetkým na doterajšiu neschopnosť obžalovaného abstinovať v spojení so skutočnosťou, že dosiaľ takú liečbu neabsolvoval.

Keďže obžalovaný v plnom rozsahu nahradil všetku spôsobenú škodu, rozhodovanie o pôvodne uplatnenom nároku poškodených na náhradu škody neprichádzalo do úvahy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).